Р Е Ш Е Н И Е
№ 44496

гр. София, 12.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 7 състав,** в публично заседание на 26.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9781** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на Н. М. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 35, подадена чрез процесуалния му представител адвокат М. В. от Софийска адвокатска колегия, със съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 6, ап. 26, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 26-4332-003479 от 10.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор М. Г. Н. в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „дд“ от ЗДвП на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС №[ЕИК]) до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца.
В жалбата и в представените по делото писмени бележки оспорващият твърди, че административният акт е незаконосъобразен поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила, неспазване на установената форма, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона – основания за отмяна по чл. 146, т. 2, 3, 4 и 5 от АПК. Поддържа се, че в заповедта е налице неяснота относно времето и мястото на извършване на твърдяното нарушение, както и разминаване между посочените нарушени разпоредби в АУАН (чл. 104б, т. 1, пр. 2 от ЗДвП) и в ЗППАМ (чл. 104б, т. 2 от ЗДвП). Твърди се още, че материалноправната предпоставка за налагане на мярката не е доказана, тъй като актосъставителят не е бил пряк очевидец на деянието, проверката е инициирана по повод публикация в социалните мрежи, а самият видеозапис не е приложен по преписката. Сочи се, че

от показанията на разпитания свидетел се установява единствено нормално изчакване на светофар и динамично потегляне, без да е имало нерегламентирано състезание или използване на пътя не по предназначение. По тези съображения се иска отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените по делото разноски.
В с.з., жалбоподателят се явява лично и с адв.В., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски. Представя писмени бележки.
Ответникът – Полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не се явява и не изпраща представител в съдебно заседание. С писмото, с което е изпратена преписката, оспорва жалбата и прави възражение за прекомерност на претендираните разноски за адвокатско възнаграждение.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.
Административен съд – София-град, III отделение, 7 състав, след като прецени събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и извърши цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на всички основания по чл. 146 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:
Жалбата е подадена от активно легитимирано лице – пряк адресат на индивидуален административен акт, с който се засяга признатото му от закона право да управлява МПС. Оспорената ЗППАМ № 26-4332-003479 от 10.07.2026 г. е връчена лично на Н. М. Г. на 23.07.2026 г., а жалбата е подадена чрез Системата за сигурно електронно връчване на 27.07.2026 г. (вх. № 26709/27.07.2026 г. по описа на АССГ), т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК. Жалбата е процесуално допустима и подлежи на разглеждане по същество.
От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:
На 27.06.2026 г. около 22:00 часа в [населено място], на кръстовището на [улица]и [улица]в посока към [улица], пред работеща светофарна уредба са спрели един до друг в три съседни пътни ленти три леки автомобила: лек автомобил „Б. М550И ХИКСДРАЙВ“ с рег. [рег.номер на МПС] (управляван от жалбоподателя Н. М. Г. и собственост на В. С.), лек автомобил „М. С550“ с рег. [рег.номер на МПС] (управляван от Х. С. К.) и лек автомобил „Б. 330“ с рег. [рег.номер на МПС] (управляван от П. Д. П.). Докато са изчаквали разрешителен сигнал, водачите са форсирали двигателите на автомобилите на място, след което при подаване на зелен сигнал са потеглили едновременно с рязко ускоряване и надбягване по пътното платно („гонка“), като непосредствено пред потеглящите автомобили е преминал пресичащ пешеходец. Същото състезателно поведение и скоростна надпревара между трите автомобила е продължило и се е повторило на следващото кръстовище – между [улица]и [улица]в посока подлеза на гара П..
Описаните действия са възприети непосредствено от намиращия се зад тях водач П. Д. К., който е заснел случая с мобилен телефон и е публикувал видеозапис в социалната мрежа Facebook (в групата „Забелязано в С.“). По повод публикацията в интернет мрежата, в 05 РУ при СДВР е извършена служебна проверка, оформена с Докладна записка рег. № 229р-22003 от 01.07.2026 г. от ст. инспектор С. С. – началник група ООР в сектор ОП към 05 РУ – СДВР. В хода на проверката е установен прекият очевидец П. К., от когото на 30.06.2026 г. е снето подробно писмено сведение с рег. № 229р-21742. В него К. изчерпателно описва датата, часа, мястото, марките, моделите, цветовете и регистрационните номера на трите автомобила, форсирането на двигателите на светофара, рязкото едновременно ускорение и надбягването по булеварда, застрашаването на пресичащия пешеходец и повторението на състезанието на следващото кръстовище.

Информацията за инцидента, заедно със заснетия видеоматериал, отразяващ среднощното състезателно шофиране на трите автомобила на [улица], е получила широко публично разпространение, като е общодостъпна в публичното интернет пространство и е публикувана на множество информационни сайтове и електронни медийни портали (включително на интернет адрес: https://www.plovdiv24.bg/novini/Bylgaria/Nelegalno-sprya-ot-dvizhenie-tri-avtomobila-sled-srednoshtno-shou-2993124 и др.), отразяващи предприетите от органите на МВР действия по спиране от движение на автомобилите и образуване на административнонаказателни производства срещу водачите.
След установяване на водачите, на 08.07.2026 г. в сградата на 05 РУ – СДВР младши инспектор А. Г. К. – командир на отделение при 05 РУ – СДВР, е съставил срещу Н. М. Г. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия GA № 3594815 в присъствието на свидетелите Г. Х. и С. С.. В акта е посочено, че на 27.06.2026 г. около 22:00 ч. в [населено място] по [улица]с посока от [улица]към [улица], Г. управлява лек автомобил „Б. М550И ХИКСДРАЙВ“ с рег. [рег.номер на МПС] и участва в нерегламентирано състезание по пътищата, отворени за обществено ползване, с лек автомобил „М. С550“ рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил „Б. 330“ рег. [рег.номер на МПС] – нарушение по чл. 104б, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. Като доказателства в акта са описани снетите писмени сведения, докладната записка и са иззети СУМПС №[ЕИК] и СРМПС №[ЕИК].
На 10.07.2026 г. полицейски инспектор М. Г. Н. в отдел „Пътна полиция“ при СДВР е издал оспорената ЗППАМ № 26-4332-003479. В мотивите на заповедта са посочени констатациите от съставения АУАН: че на 27.06.2026 г. около 22:00 ч. в [населено място] по [улица]водачът Н. Г. управлява лек автомобил „Б. М550И ХИКСДРАЙВ“ рег. [рег.номер на МПС] и участва в нерегламентирано състезание с лек автомобил „М. С550“ рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил „Б. 330“ рег. [рег.номер на МПС] , като е отразено, че за извършеното нарушение по чл. 104б от ЗДвП е предвидено наказание лишаване от право да управлява МПС по чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП. На основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „дд“ от ЗДвП е разпоредено временно отнемане на СУМПС №[ЕИК] до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца.
В проведеното открито съдебно заседание на 26.10.2026 г. по искане на оспорващия е разпитан като свидетел К. С. К. – водач на посочения като съучастник лек автомобил „М. С550“. Свидетелят потвърждава, че е бил спрял на светофара на [улица], че до него в съседна лента е бил автомобилът на жалбоподателя, че платното е било с три ленти, както и че след подаден звуков сигнал зад него е тръгнал „по-рязко“ напред, като същевременно твърди, че нямали предварителна уговорка за надпревара.
Въз основа на така установените факти съдът прави следните правни изводи:
Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е представена Заповед № 513з-12086 от 14.10.2025 г. на Директора на СДВР, издадена на основание чл. 43, ал. 4 вр. ал. 3, т. 1 от ЗМВР и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП във връзка със Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която са оправомощени държавните служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, да издават заповеди за ПАМ по чл. 171, т. 1 от ЗДвП. Издателят на акта М. Г. Н. заема длъжността полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ – СДВР (видно от Заповед № 513з-3065 от 17.03.2026 г.), поради което заповедта е издадена в кръга на надлежно делегираните му

правомощия.
Заповедта отговаря на императивните изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В съдържанието ѝ са изложени ясни и конкретни фактически основания – посочени са датата (27.06.2026 г.), часът (около 22:00 ч.), точното местоположение на пътния участък (гр. С., [улица]от [улица]към [улица]), управляваното МПС, както и конкретното противоправно поведение на водача – участие в нерегламентирано състезание съвместно с другите два индивидуализирани автомобила.
Неоснователно е възражението на жалбоподателя за допуснато съществено противоречие в мотивите поради цифровото посочване на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП в текста на заповедта при квалификация по чл. 104б, т. 1, пр. 2 от ЗДвП в АУАН. В мотивите на заповедта изрично, ясно и словесно е изписано изпълнителното деяние: „участва в нерегламентирано състезание с лек автомобил М. С 550 с рег. [рег.номер на МПС] и лек автомобил Б. 330 с рег. номер О.“, за което деяние изрично е посочена приложимата санкционна норма на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП, предвиждаща наказание лишаване от право да се управлява МПС. Именно предвиденото в чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП лишаване от правоуправление съставлява материалноправната предпоставка за налагане на процесната ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „дд“ от ЗДвП. Цифровото изписване на т. 2 вместо т. 1 от чл. 104б в едно от изреченията на заповедта представлява несъществена техническа неточност, която не въвежда в заблуждение адресата относно вмененото му поведение и не накърнява правото му на защита, доколкото фактическото обвинение е напълно ясно и защитата на жалбоподателя както в административното, така и в съдебното производство е организирана и проведена изцяло срещу твърдението за участие в нерегламентирано състезание.
Органът е изпълнил задълженията си по чл. 35 и чл. 36 от АПК за изясняване на релевантните факти чрез събиране на писмени сведения от прекия очевидец, докладни записки и справки за водача и превозното средство, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения.
Съгласно чл.171, т.1, б. „з“) „дд“)) от ЗДвП, принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца, се прилага за нарушения по чл. 175, ал. 4, чл. 175а, ал. 1 и чл. 176, ал.2 от ЗДвП. С процесната ЗППАМ мярката е наложена за нарушение по чл.175а, ал.1 от ЗДвП. Според чл.175а, ал.1 ЗДвП, ПАМ се налага при организиране или участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ползване на такива пътища за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Видно от описанието на нарушението в процесната ЗППАМ и АУАН в случая е налице третата хипотеза - ползване на пътищата за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение.
П. на посочената разпоредба е императивно и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.
ПАМ по чл. 171 от ЗДвП има превантивен и обезпечителен характер по смисъла на чл. 22 от ЗАНН. Нейната цел е своевременното преустановяване на опасното поведение и временното ограничаване на участието в движението на водачи, извършили тежки нарушения на правилата за движение, до окончателното приключване на административнонаказателното производство с влязло в сила наказателно постановление. За издаването на ЗППАМ законодателят не изисква влязъл в сила санкционен акт, а наличие на надлежно събрани данни и доказателства, обосноваващи извършването на съставомерното деяние.

Правилно нарушението на жалбоподателя е констатирано със съставения акт за административно нарушение от компетентните органи, който съгласно чл.189 ал.2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани никакви доказателства, оборващи констатациите в АУАН, поради което фактите, отразени в него следва да бъдат зачетени като достоверни.

От събрания по делото доказателствен комплекс се установява по несъмнен начин, че на процесната дата и място жалбоподателят Н. Г. е осъществил състава на нарушението по чл. 104б, т. 1 от ЗДвП вр. чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП. В приобщеното по реда на чл. 171, ал. 1 от АПК писмено сведение очевидецът П. К. последователно и детайлно описва конкретните съгласувани действия на водачите на трите автомобила: заемане на три съседни ленти на светофара, форсиране на двигателите на място в режим на готовност за старт, последващо едновременно и рязко ускоряване с максимална динамика („гонка“) още от момента на светване на зеления сигнал, създаване на реална опасност за преминаващ пешеходец и повторение на надпреварата на следващото кръстовище. Тези фактически констатации сочат на съзнателно, взаимно и целенасочено съревнование по скорост и ускорение между водачите на трите автомобила по пътното платно на столичен булевард.

Обстоятелството, че информацията за случая и видеозаписът от инцидента са получили широк обществен отзвук, достъпни са в публичното интернет пространство и са публикувани на множество информационни сайтове, кореспондира изцяло с описаната в административната преписка фактическа обстановка и потвърждава автентичността на изнесените от очевидеца К. факти. Изложените от него данни не са изолирани, а са част от обективно проявеното в реалната пътна обстановка поведение, станало достояние както на преките участници в движението, така и на широката общественост чрез публичните информационни канали.

Показанията на разпитания по искане на жалбоподателя свидетел К. К. не опровергават този извод. Преценени съгласно чл. 172 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът отчита, че свидетелят е заинтересован от изхода на спора, доколкото е водач на втория автомобил и срещу него също е образувано административнонаказателно производство за същото деяние. Въпреки стремежа си да представи случая като обичайно движение, свидетелят изрично признава ключови факти – че трите автомобила са чакали един до друг на светофара, че е последвал звуков сигнал и че след това е потеглил рязко с ускорение по булеварда. Тези частични признания напълно кореспондират с обективната картина, изложена от очевидеца К. и отразена в докладната записка на органите на МВР.

Съдът намира за неоснователно възражението, че състезателният характер на деянието не е доказан. Съдебното решение се основава на преценката на съвкупния доказателствен материал по делото – подробните писмени сведения на прекия свидетел, констатациите в докладната записка, съставения АУАН и кореспондиращите им части от свидетелските показания на К.. Тези доказателства в своята взаимна връзка и последователност изграждат категоричен и непротиворечив извод за проведено нерегламентирано състезание по смисъла на чл. 104б, т. 1 от ЗДвП. Понятието „нерегламентирано състезание“ по ЗДвП не изисква формален регламент или писмена уговорка, а обхваща всяко реално проявено на пътя взаимно съревнование, надбягване или скоростна надпревара между водачи на МПС извън установения за провеждане на спортни мероприятия ред.

Следователно, при наличието на извършено нарушение по чл. 175а, ал. 1 от

ЗДвП материалноправните предпоставки по чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „дд“ от ЗДвП са били налице и административният орган е действал при условията на обвързана компетентност, издавайки законосъобразен индивидуален административен акт, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена като е неоснователна.
Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, Административен съд – София-град, III отделение, 7 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. М. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 6, ап. 35, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-003479 от 10.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор М. Г. Н. в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „дд“ от ЗДвП му е наложена принудителна административна мярка „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 12 месеца“ и е отнето СУМПС №[ЕИК].
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

СЪДИЯ: